

(Akty prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o založení Európskej únie)

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2005/667/SVV

z 12. júla 2005

na posilnenie trestnoprávneho rámca pre vynútiteľnosť práva proti znečisťovaniu mora z lodí

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Akčný plán Rady a Komisie o tom, ako najlepšie vykonať ustanovenia Amsterdamskej zmluvy o priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti ⁽²⁾, a závery zo zasadnutia Európskej rady v Tampere z 15. a 16. októbra 1999, a najmä bod 48 záverov, vyzvali na predloženie legislatívnych návrhov na boj proti trestným činom proti životnému prostrediu, najmä spoločných trestov a porovnateľných procesných záruk.

(2) Boj proti úmyselnému znečisťovaniu mora z lodí alebo znečisťovaniu zo závažnej nedbanlivosti predstavuje jednu z priorit Únie. Body 32 až 34 zo záverov zasadnutia Európskej rady v Kodani 12. a 13. decembra 2002 a vyhlásenie Rady SVV z 19. decembra 2002 po stroskotaní ropného tankera Prestige vyjadrili odhodlanie Únie prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby sa v budúcnosti vyhlo takýmto škodám.

(3) Na tento účel, ako uviedla Komisia vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade o zvyšovaní bezpečnosti na mori v reakcii na stroskotanie ropného tankera Prestige, by mali byť právne predpisy členských štátov aproximované.

(4) Účelom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/35/ES zo 7. septembra 2005 o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia ⁽³⁾ a tohto rámcového rozhodnutia, ktoré dopĺňa smernicu 2005/35/ES podrobnými pravidlami v trestnej oblasti, je vykonať takúto aproximáciu.

(5) Toto rámcové rozhodnutie, ktoré vychádza z článku 34 Zmluvy o Európskej únii, je vhodným nástrojom na zaviazanie členských štátov, aby ustanovili trestné sankcie.

(6) Vzhľadom na osobitný charakter, akým konajú, mali by sa zaviesť spoločné sankcie pre právnické osoby.

(7) Dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982, podpísaný všetkými členskými štátmi a Európskym spoločenstvom ako zmluvnou stranou, je obzvlášť dôležitý v kontexte spolupráce.

(8) S cieľom zabezpečiť rýchly prenos informácií od jedného členského štátu k druhému mala by sa medzi členskými štátmi zabezpečiť čo najlepšia možná spolupráca. Mali by sa označiť a určiť kontaktné miesta.

(9) Keďže ciele tohto rámcového rozhodnutia nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu cezhraničného charakteru škody, ktorá môže vzniknúť príslušným správaním, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto rámcové rozhodnutie rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(10) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a zohľadnené Chartou základných práv Európskej únie.

(11) Toto rámcové rozhodnutie neobsahuje výslovný záväzok členských štátov, ktoré hraničia s morskými úžinami využívanými na medzinárodnú plavbu podliehajúcu tranzitnému režimu, ako je to ustanovené v časti III oddiele 2 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982 založiť súdnu právomoc, pokiaľ ide o trestné činy spáchané v týchto úžinách. Súdna právomoc, pokiaľ ide o trestné činy, by mala byť určená v súlade s medzinárodným právom, a najmä s článkom 34 uvedeného dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

⁽¹⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. januára 2004 (Ú. v. EÚ C 92, 16.4.2004, s. 19).

⁽²⁾ Ú. v. ES C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽³⁾ Pozri stranu 11 tohto úradného vestníka.

(12) Praktické uplatnenie opatrení prijatých členskými štátmi pri implementovaní tohto rámcového rozhodnutia by mala monitorovať Komisia, ktorá by mala do piatich rokov odo dňa implementácie tohto rámcového rozhodnutia predložiť Rade správu. Táto správa môže obsahovať vhodné návrhy,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia sa uplatňujú definície uvedené v článku 2 smernice 2005/35/ES.

Článok 2

Trestné činy

1. Pokiaľ článok 4 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia neustanoví inak, každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa porušenie v zmysle článkov 4 a 5 smernice 2005/35/ES považovalo za trestný čin.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na členov posádky, pokiaľ ide o porušenia, ku ktorým dôjde v úžinách používaných na medzinárodnú plavbu, vo výhradných hospodárskych zónach a na šírom mori, keď sú splnené podmienky stanovené v prílohe I pravidle 11 písm. b) alebo v prílohe II pravidle 6 písm. b) dohovoru MARPOL 73/78.

Článok 3

Pomoc, navádzanie a podnecovanie

Každý členský štát v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pomoc, navádzanie alebo podnecovanie pri trestnom čine uvedenom v článku 2 bolo trestné.

Článok 4

Sankcie

1. Každý členský štát prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3 ukladali účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré zahŕňajú aspoň pri závažných prípadoch tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej jeden až tri roky.

2. Pri menej závažných prípadoch, keď spáchaný skutok nespôsobil zhoršenie kvality vody, môže členský štát ustanoviť sankcie odlišného druhu od tých, ktoré sú ustanovené v odseku 1.

3. Trestné sankcie ustanovené v odseku 1 môžu byť doplnené inými sankciami alebo opatreniami, najmä pokutami alebo zákazom fyzickej osobe vykonávať činnosť, ktorá si vyžaduje úradné splnomocnenie alebo súhlas, alebo znemožnením založiť, spravovať alebo riadiť spoločnosť alebo nadáciu, ak skutočnosti, ktoré viedli k jej odsúdeniu, preukazujú, že existuje zjavné riziko páchania trestnej činnosti rovnakého druhu.

4. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za úmyselne spáchané trestné činy uvedené v článku 2 ukladali tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej päť až desať rokov, ak bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam a smrť alebo vážne zranenie osôb.

5. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za úmyselne spáchané trestné činy uvedené v článku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej dva až päť rokov odňatia slobody, ak:

a) bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam, alebo

b) trestný čin bol spáchaný v rámci zločineckej organizácie v zmysle jednotnej akcie Rady 98/733/SVV z 21. decembra 1998, ktorou sa stanovuje, že účasť v zločineckej organizácii je v členských štátoch Európskej únie trestný čin (!) bez ohľadu na výšku sankcie uvedené v tejto jednotnej akcii.

6. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článku 2, ak boli spáchané zo závažnej nedbanlivosti, ukladali tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej dva až päť rokov, ak bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam a smrť alebo vážne zranenie osôb.

7. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článku 2, ak boli spáchané zo závažnej nedbanlivosti, ukladali tresty odňatia slobody s hornou hranicou najmenej jeden až tri roky, ak bola trestným činom spôsobená závažná škoda veľkého rozsahu na kvalite vody, živočíšnym alebo rastlinným druhom, alebo ich častiam.

8. Pokiaľ ide o tresty odňatia slobody, uplatňuje sa tento článok bez toho, aby bolo dotknuté medzinárodné právo, a najmä článok 230 dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

Článok 5

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijíma opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť zodpovedné za trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3, spáchané v ich prospech akoukoľvek osobou konajúcou buď samostatne, alebo ako člen orgánu právnickej osoby, ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie na základe:

a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu alebo

b) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo

c) právomoci vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.

(!) Ú. v. ES L 351, 29.12.1998, s. 1.

2. Okrem prípadov ustanovených v odseku 1 členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby mohli byť právnické osoby zodpovedné v prípade, že nedostatočný dohľad alebo kontrola osobou uvedenou v odseku 1 umožnila spáchanie trestného činu uvedeného v článku 2 v prospech tejto právnickej osoby osobou jej podriadenou.

3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, navádzачmi alebo spolupáchatelmi pri trestných činoch uvedených v článkoch 2 a 3.

Článok 6

Sankcie voči právnickým osobám

1. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe zodpovednej podľa článku 5 ods. 1 ukladali účinné, primerané a odradzujúce sankcie. Sankcie:

a) zahŕňajú peňažné tresty alebo pokuty, ktoré aspoň v prípadoch, keď je právnická osoba uznaná za zodpovednú za trestné činy uvedené v článku 2, sú:

i) s hornou hranicou najmenej 150 000 EUR až 300 000 EUR;

ii) s hornou hranicou najmenej 750 000 EUR až 1 500 000 EUR v najzávažnejších prípadoch zahŕňajúcich prinajmenšom úmyselne spáchané trestné činy, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 4 a 5;

b) môžu vo všetkých prípadoch zahŕňať iné sankcie, ako sú peňažné sankcie, napríklad:

i) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;

ii) dočasný alebo trvalý zákaz vykonávať obchodnú činnosť;

iii) nariadenie súdneho dohľadu;

iv) súdne rozhodnutie o zrušení (právnickej osoby);

v) záväzok prijať osobitné opatrenia na odstránenie následkov trestného činu, za ktorý je právnická osoba zodpovedná.

2. Na účely vykonania odseku 1 písm. a) a bez toho, aby bola dotknutá prvá veta odseku 1, členské štáty, ktoré neprijali euro, uplatňujú výmenný kurz medzi eurom a svojou menou, uverejnený v *Úradnom vestníku Európskej únie* 12. júla 2005.

3. Členský štát môže vykonať odsek 1 písm. a) uplatnením systému, podľa ktorého je peňažná sankcia úmerná obratu právnickej osoby, dosiahnutej alebo predpokladanej finančnej výhode zo spáchania trestného činu alebo úmerná akejkoľvek inej hodnote naznačujúcej finančnú situáciu právnickej osoby za predpokladu, že takýto systém umožňuje uplatňovať peňažné sankcie s hornou hranicou zodpovedajúcou prinajmenšom minimálnej sadzbe horných hraníc peňažných sankcií ustanovených v odseku 1 písm. a).

4. Členský štát, ktorý sa rozhodne implementovať rámcové rozhodnutie v súlade s odsekom 3, informuje o tom generálny sekretariát Rady a Komisiu.

5. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe zodpovednej podľa článku 5 ods. 2 ukladali účinné, primerané a odradzujúce sankcie alebo opatrenia.

Článok 7

Súdna právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, ktorými ustanoví svoju súdnu právomoc, v rozsahu umožnenom medzinárodným právom, pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3, ak tieto trestné činy boli spáchané:

a) úplne alebo sčasti na jeho území;

b) v jeho výhradnej hospodárskej zóne alebo v rovnocennej zóne ustanovenej v súlade s medzinárodným právom;

c) na palube lode plávajúcej pod jeho vlajkou;

d) niektorým z jeho štátnych príslušníkov, ak je trestný čin trestne stíhateľný podľa trestného práva miesta, kde bol spáchaný, alebo ak miesto, kde bol spáchaný, nepodlieha žiadnej územnej právomoci;

e) v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území;

f) mimo jeho územia, avšak spôsobili alebo pravdepodobne spôsobia znečistenie na jeho území alebo v jeho hospodárskej zóne a loď sa dobrovoľne nachádza v prístave alebo v mimopobrežnom termináli členského štátu;

g) na širom mori a loď sa dobrovoľne nachádza v prístave alebo v mimopobrežnom termináli členského štátu.

2. Každý členský štát sa môže rozhodnúť neuplatňovať alebo uplatňovať len v osobitných prípadoch alebo za osobitných okolností pravidlá o súdnej právomoci, ustanovené v:

a) odseku 1 písm. d);

b) odseku 1 písm. e).

3. Členské štáty oznámia generálnemu sekretariátu Rady, ak sa rozhodnú uplatniť odsek 2, ak je to potrebné, s uvedením osobitných prípadov alebo okolností, za ktorých sa rozhodnutie uplatňuje.

4. Ak trestný čin podlieha súdnej právomoci viacerých členských štátov, príslušné členské štáty sa podľa toho snažia primerane koordinovať svoju činnosť, najmä pokiaľ ide podmienky stíhania a podrobné opatrenia týkajúce sa vzájomnej pomoci.

5. Do úvahy sa vezmú nasledujúce kolízne kritériá:

a) členský štát, na ktorého území, vo výhradnej hospodárskej zóne alebo rovnocennej zóne bol spáchaný trestný čin;

b) členský štát, na ktorého území, vo výhradnej hospodárskej zóne alebo rovnocennej zóne sa prejavili účinky trestného činu;

- c) členský štát, ktorého územím, výhradnou hospodárskou zónou alebo rovnocennou zónou loď, z ktorej bol spáchaný trestný čin, prechádzala;
- d) členský štát, ktorého štátnym príslušníkom je páchatel trestného činu alebo v ktorom má pobyt;
- e) členský štát, na ktorého území má sídlo právnická osoba, v ktorej mene bol trestný čin spáchaný;
- f) členský štát vlajky lode, z ktorej bol spáchaný trestný čin.
6. Na uplatňovanie tohto článku územie zahŕňa oblasť uvedenú v článku 3 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2005/35/ES.

Článok 8

Oznamovanie informácií

1. Ak má členský štát informáciu o spáchaní trestného činu, na ktorý sa vzťahuje článok 2, alebo o riziku spáchania trestného činu, ktorý môže spôsobiť bezprostredné znečistenie, ihneď to oznámi ostatným členským štátom, ktoré môžu škodu utrpieť, a Komisii.
2. Ak má členský štát informáciu o spáchaní trestného činu, na ktorý sa vzťahuje článok 2, alebo o riziku spáchania takého trestného činu, ktorý môže podliehať súdnej právomoci členského štátu, ihneď to oznámi tomuto členskému štátu.
3. Členské štáty bez meškania oznámia štátu vlajky alebo každému dotknutému štátu opatrenia prijaté podľa tohto rámcového rozhodnutia, a najmä podľa článku 7.

Článok 9

Určenie kontaktných miest

1. Každý členský štát určuje existujúce kontaktné miesta alebo ak je to potrebné, vytvára nové kontaktné miesta najmä na výmenu informácií uvedených v článku 8.
2. Každý členský štát informuje Komisiu, ktorý z jeho odborov pôsobí ako kontaktné miesto v súlade s odsekom 1. Komisia oznamuje ostatným členským štátom tieto kontaktné miesta.

Článok 10

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie má rovnakú územnú pôsobnosť ako smernica 2005/35/ES.

Článok 11

Implementácia

1. Členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 12. januára 2007.
2. Do 12. januára 2007 členské štáty oznámia generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenia ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva záväzky, ktoré im ukladá toto rámcové rozhodnutie. Na základe týchto informácií a písomnej správy Komisie Rada najneskôr do 12. januára 2009 posúdi, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s týmto rámcovým rozhodnutím.
3. Do 12. januára 2012 Komisia predloží na základe informácií poskytnutých členskými štátmi o praktickom uplatňovaní ustanovení vykonávajúcich toto rámcové rozhodnutie Rade správu a predloží akékoľvek vhodné návrhy, ktoré môžu obsahovať návrhy, podľa ktorých členské štáty, pokiaľ ide o trestné činy spáchané v ich teritoriálnych vodách alebo v ich výlučnej hospodárskej zóne alebo rovnocennej zóne, nebudú považovať loď plaviacu sa pod vlajkou iného členského štátu za zahraničnú loď v zmysle článku 230 dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z roku 1982.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 12. júla 2005

Za Radu
predseda
G.BROWN